No. 2819 Zaterdag 6 Februari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De Kerkstrijd in Duitsland.

Na het vierjarenplan.

In de leuze „scheiding tussen Kerk en Staat" culmineerde de wijsheid van het liberale systeem.

De negentiende eeuw had rust nodig, anders kon de economische opbloei niet gedijen.

Er kon niet in stilte aan de opbouw van het economisch apparaat worden gearbeid, zolang Kerk en Staat met elkaar overhoop lagen, zolang de Staat de belijders van één bepaalde godsdienst het leven zuur maakte of hen vervolgde, zolang de Kerk morele zeggenschap behield over het Staatsbestuur en met haar scrupels, met haar zedewetten de economische wetten van vrije prijs- en loonvorming in de weg stond. Daarom: Kerk en Staat van elkaar!

Dat deze oplossing een duurzame vrede zou brengen, liet zich nauwelijks verwachten. Dat lag niet in de lijn van het historisch gebeuren. Waar aan de ene kant de Staat zijn bemoeiingen met het leven der burgers steeds uitbreidde, steeds meer offers en toewijding van zijn burgers vroeg, en waar van de andere kant het vrije onderzoek, door het protestantisme eenmaal in het Christendom gebracht, steeds verder dóórwerkte, zodat tenslotte buiten de katholieke Kerk een onoverzienbare chaos van alle mogelijke soorten Bijbeluitleg en Bijbelcritiek ontstond, daar kon men op de duur verwachten, dat de Staat zijn hand zou uitstrekken naar het domein van de godsdienst.

De Staat kon op de duur het „heilige vuur", de geloofsovertuiging waarmee de mens zich aan de godsdienst geeft, voor zichzelf niet missen — onmogelijk missen zelfs wanneer hij zich tot absolute, tot totale Staat proclameert, zoals de Staat van het nationaal-socialisme. En waarom zou hij niet trachten zichzelf tot voorwerp van godsdienstige verering te maken? Onder de talrijke godsdienstige secten, waartoe zijn onderdanen behoren, zijn er wel die voor mindere goden knielen. Als ieder Protestant op eigen gezag de waarheid uit de Bijbel kan halen, waarom zal dan onwaar zijn, wat de Staat eruit haalt? Als het ieder vrij staat te verwerpen, wat hem niet bevalt, waarom zou de nationaal-socialistische Staat dan niet mogen verwerpen wat van Joodse herkomst is in het Christendom of wat demo-liberale trekken vertoont?

Van de andere kant: nu de splijtzwam zó ver heeft doorgewerkt, dat tal van christenen en tal van hen, die zich nog christenen noemen, doch nauwelijks meer in de Verlosser of zelfs maar in de Ene God geloven, zoeken en tasten naar de waarheid, nu de velden rijp staan in de volle zin van het woord, nu roept de Ene Kerk, die zich ongerept wist te handhaven ál haar leden op ter herkerstening van de wereld. De Paus roept de leken aan het front.

Kerk en Staat laten zich niet langer scheiden. Zij naderen elkander — tot de strijd.

Duitsland vormt op het ogenblik het toneel, waar die strijd, zo hij zijn volle omvang nog niet heeft aangenomen, dan toch in zware voorgevechten is geopend.

Daarbij gaat het om de vraag: zal het mogelijk zijn, de verbroken religieuze eenheid van 't Duitse volk te herstellen?

Zo ja — wat zal aan die religieuze eenheid ten grondslag liggen: **een gemeenschappelijke christelijke overtuiging of het gemeenzame burgerschap van éénzelfde nationaal-socialistische Staat?** Zal wat niet meer behoort tot de Ene ware Kerk verlaagd worden tot dienares van Staat of zal het door de werking van de Katholieke Actie worden opgetrokken naar het stevig voetstuk van de Steenrots?

Het gaat inderdaad om de eenheid van alle Duitsers.

Prof. Fritz Lieb heeft ook deze vraag gesteld in zijn werk „Christ und Antichrist im Dritten Reich", Der Kamp der Deutschen Bekenntniskirche.

En hij laat in het voorwoord tot zijn uitgebreide belangwekkende documentenverzameling betreffende de strijd tegen de protestantse Kerken doorschemeren, dat hij dit niet zo waarschijnlijk acht. Hij laat het min of meer in het midden. Hij vindt het al absurd genoeg, dat de nationaal-socialistische regering zonder meer een federatieve eenheid der protestantse Kerken heeft ingesteld met een Rijksbisschop aan het hoofd, en dat zij allerlei, gelukkig nog niet ten volle geslaagde, aanvallen deed op de democratische, synodale organisatie dezer Kerken, die als in strijd met het Führerbeginsel werd beschouwd.

Maar Waldemar Gurian [1]), die ook onlangs een werk schreef over de Kerkstrijd in Duitsland, verheelt zich geen ogenblik de uiteindelijke doelstelling van het nieuwe bewind.

Wie verklaart, dat de frontkameraadschap alle confessionele scheidsmuren overwint (cit. bldz. 40) en dat het Christendom niet in staat is gebleken alle Duitsers tot één volk te verenigen, welk doel slechts door een heel nieuwe wereldbeschouwing kan worden bereikt, (bldz. 44) wie alle belijdenissen schablonen noemt, die geen ander doel hadden dan de volken te fatsoeneren naar hun model (bldz. 48), wie de studenten aanspoort slechts op een plaats hun bevelen te halen, óók tegen Rome en tegen Wittenberg (bldz. 55), wie uitroept, dat een nationaal-Duitse religie moet voortvloeien uit het door God gewilde wezen van de Duitse natie, zo iemand maakt weinig principieel onderscheid tussen protestantisme en katholicisme, zo iemand kan geen andere doelstelling hebben dan beide in elkaar te smelten tot een religieuse overtuiging voor alle Duitsers, een overtuiging, die de nationaal-socialistische Staat dient.

Gurian ontgaat echter ook niet de tweezijdigheid van de strijd. Hier en daar wekt hij wel eens de indruk te behoren tot hen, die in deze strijd de Kerken als de lijdende partij, als de in het defensief gedrukte zwakkeren beschouwen en met bezorgdheid voor hun lot de toekomst tegemoet zien, in zijn conclusies zegt hij toch heel duidelijk, dat ondanks de vermoording van de katholieke pers, van het confessionele onderwijs en van de organisaties der standen en van de jeugd, ondanks de moeilijkheden, die het verkeer tussen de gelovigen en hun kerkelijke overheden voortdurend in de weg worden gelegd, er toch lichtpunten blijven.

„Zal het volk gelijk krijgen, vraagt hij en zal de superioriteit der Kerk zichtbaar worden in het nationaal-socialistische Duitsland, ook tegenover de gevaarlijke poging om haar uit te hollen? Het opwaken van een jonge Kerk, dat juist door deze vervolging — die zorgvuldig vermijdt zich als vervolging aan te dienen — zozeer is bespoedigd, véél meer nog dan door welke strijd óók in de negentiende eeuw, geeft op deze vraag het antwoord. (Blz. 124).

Met andere woorden: het nationaal-socialisme, dat de Staat reeds geheel overmeesterd heeft, staat op kerkelijk terrein nog dáár, waar het vóór 1933 in de politiek stond. Daar heeft het nog niet overwonnen, daar kan het nog niet **wat het wil, daar moet nog gevochten worden, wil het zijn zin krijgen, daar kan nog niet met een bars bevel worden volstaan.**

Integendeel: zijn poging om de Kerk in te spuiten met het gif van zijn antichristelijke leerstellingen heeft in hun organisme inplaats van een ontbindende werking uit te lokken, een tegen-gif, het anti-toxine sterk opgewekt en in werking gesteld. De Kerken zijn vitaal gebleven. Zij worden niet alleen aangevallen, maar zij staan ook zelf in de aanval. Met geestelijke wapenen, die sterker zijn dan de wapenen van de stof, van het bloed en de bodem.

1) Waldemar Gurian: DE STRIJD OM DE KERK IN HET DERDE RIJK." Vert. van Ir. P. Telder. — Amsterdam 1936 (H. J. Paris) — 146 blz.

Omtrent Belastingverlaging.

We hebben in ons blad van Zaterdag reeds medegedeeld, dat de Raad van Bestuur heeft afgewezen de verschillende belastingverlagingen, welke in de zittingen van 26 Januari l.l. door de Koloniale Raad zijn aangenomen, met tegenstemmen van de Heren Sprockel, van der Linde Schotborgh, van der Biesen en Martijn.

Naar men ons mededeelde zullen nu deze door het Bestuur voorgestelde en door de Kol. Raad aangenomen belastingverlagingen aan de Kroon ter beslissing worden voorgelegd.

Gewoonlijk handhaaft den Haag in dergelijke gevallen het Bestuursvoorstel en zouden we dus ook kunnen verwachten dat deze belastingverlagingen er toch door komen, zij het dan met enkele maanden vertraging.

Maar uitzonderingen bevestigen wel eens de regel.

Of een uitzondering in dit geval een desavoueren zijn zou van des Gouverneurs beleid?

Uit de gewisselde stukken hebben we werkelijk niet de indruk gekregen, dat ons huidige Bestuur, zo op deze belastingverlagingen staat: eerder zelfs het tegendeel.

Er is uitdrukkelijk medegedeeld, dat het niet meeging met de argumenten der voorstanders en als enigste argument gold de vroegere belofte.

Een belofte gedaan vóór de devaluatie, vóórdat de scheepvaart hun vrachten gingen verhogen, vóórdat ze nu weer de prijzen een tweede maal zullen gaan verhogen.

Er lopen wel geruchten, alsof er een relatie bestaan zou, tussen deze loodsgeldenverlaging en de benzinebelasting, maar daarover is in de gewisselde stukken niet gesproken.

In zake de argumenten der tegenstanders hebben we in ons blad van Zaterdag reeds het een en ander gezegd over de hogere olieprijzen hier en elders.

Van bevriende zijde ontvingen we nadere cijfers over het jaar 1935. In de Gulf en in de Pacific zijn er inderdaad merkbare verschillen in de olieprijzen. Aan de Pacific zijn de prijzen van de disselolie 126 dollarcents tegen 160 dollarcents in de Gulf.

Diesselschepen die door het Panamakanaal moeten, zullen dus aldaar bunkeren en niet op Curaçao de duurdere diesselolie komen bunkeren. De huidige verlaging der loodsgelden wegen begrijpelijkerwijze niet op tegen de goedkopere brandstof.

Feit is dan ook, dat de diesselschepen van de New Zealand lijnen Curaçao niet aandoen, en niet zullen aandoen. Alleen de boten die stoken met fuel komen hier. En velen met ons achten het zeer problematisch of er wel één schip, om de loodsgeldenverlaging Curaçao zal aandoen.

In ons blad van vorige week Zaterdag hebben we reeds ons principieel standpunt uiteengezet omtrent belastingheffing en ook omtrent deze belastingverlaging.

Op Curaçao zijn de belastingen niet hoog.

Maar bovendien **is er nog zoveel nodig, dat we maar niet zo spoedig tot een** belastingverlaging moeten overgaan en zeker niet in een tijd van devaluatie en prijsverlaging, waarbij we nog niet weten waar we terecht komen.

Onze begrotingen lijken heel wat met de geweldige overschotten: trouwens hoe lang zal dat duren?

Alles wordt duurder, veel duurder, en de duizenden die op de begroting staan voor nieuwbouw, zullen zeker verhoogd moeten worden, vanwege de verhoogde prijzen.

Zullen de lonen op het huidige peil kunnen blijven bij de toenemende duurte?

Zij zijn reeds verhoogd moeten worden en daarvan werden ruim 2 ton genomen van het pensioenfonds.

We geloven wel, dat dit slechts voor dekking gedaan is, en dat op het eind van het jaar het pensioenfonds er niet onder zal lijden.

Maar dit zou ook niet mogen.

Want we komen nog tussen 10 en 20 millioen eraan tekort en dit fonds zal moeten gevormd worden in de goede tijd, zolang de olie nog hier is: en hoe lang dit nog zijn zal, kan niemand zeggen. En dus hoe eerder het fonds klaar is, hoe beter.

Maar het is billijk ook, want door de olie en de toenemende bloei, moet ook het ambtenarencorps aanmerkelijk worden uitgebreid: **maar dan is het ook plicht, dat de pensioenen van die ambtenaren reeds in deze tijd worden opgebracht.**

Over belastingverlaging hebben we ook reeds in een vorig artikel gesproken. Zolang de meest noodzakelijke levensbehoeften zijn belast, moeten we nog niet aan andere verlagingen denken; m.a.w.: Zolang we b.v. nog duur water drinken van *f* 2.50 de M^3.

Maar hiervoor komt een expert uit Holland. En ofschoon we hier nog nooit veel succes van dergelijke personen hebben gezien, we willen gaarne hopen, dat deze dan een uitzondering op de regel is, en de middelen weet om water goedkoop te leveren.

Maar dan blijven er nog andere eerste levensbehoeften over die belast zijn: ook deze moeten eerst verdwijnen.

Verder zouden voor verdwijning ook nog in aanmerking komen de rijwielbelasting. Wielrijden is hier geen weelde, maar hoofdzakelijk het vervoermiddel van de mindere man.

Ten slotte willen we nog noemen de gebruiksbelasting, een moeilijke belasting zowel voor heffer als betaler en bovendien niet van zulk een geweldige waarde voor de schatkist.

We willen hopen, dat deze deining omtrent de genoemde belastingverlagingen, de aandacht weer eens moge hebben gevestigd op een gezonde belastingpolitiek in dit gebiedsdeel.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het is betrekkelijk rustig in de politiek, zodat de Engelse Minister Eden van de gelegenheid maar gaat profiteren en 14 dagen vacantie neemt.

Over Hitler's rede is betrekkelijk weinig nagekaart. Van belang is echter dat gebleken is, dat Engeland en Frankrijk wel bereid zijn om over de koloniën van Duitsland in discussie te treden, maar zegt Frankrijk erbij, dat dit vraagstuk niet apart van andere kwesties kan behandeld worden.

In de huidige betrekkelijke rust schijnen de mogendheden weer eens de aandacht te willen vestigen op elkanders en hun eigen bewapeningen. We hebben de vorige week enkele cijfers gegeven over de enormiteit daarvan. Maar deze cijfers zijn al weer verouderd en moeten alweer verhoogd worden.

In Rusland werd deze week medegedeeld dat binnen 2 jaar de Sovjets een leger hebben van 70 millioen. Ook hebben daar ingrijpende veranderingen plaats gehad in de marine commandos.

Frankrijk heeft deze week voor zijn defensie een post aangenomen van 700 millioen dollars; o.a. zal met dit geld de vestinggordel van het Oosten langs de Belgische grens worden uitgebreid. Niet onduidelijk werd er medegedeeld, dat deze maatregel tegen Duitsland is bedoeld, welk land zeker voor een dergelijke vrees aanleiding geeft door zijn eveneens geweldige bewapening. Volgens Engelse mededelingen zou dit land in 36 en 37 twaalf milliard voor oorlogsuitrusting uitgeven.

En dat terwijl men van een buitenlander als Sir Deterding 10 millioen nodig heeft voor voedselvoorziening.

Merkwaardig is dan ook dat in de Duitse pers, volgens berichten uit Nederlandse bladen, deze gift geen melding is gemaakt.

De Duitse Regering heeft er momenteel belang bij, dat het aanbod van Ir. Deterding voor het Duitse volk onbekend blijft en daarom mag er geen enkel blad melding van maken. Blijkbaar schaamt men zich na vier jaar Hitler-bewind, dat men de economische toestand van het land, door een krankzinnige nationalistische politiek, welke zich vooral uitte in een ver boven de volkskrachten staande bewapening, zó onwricht heeft, dat het volk honger lijdt en op deze wijze buitenlandse hulp nodig heeft, om niet te bezwijken. In een soort vermetele hoogmoed, offert men de honger en ontbering van millioenen stakkers op, aan eigen grootheidswaanzin en wil men te Berlijn, niet met de uitgestoken hand, van de vreemde, een aalmoes ontvangen. Maar de hongerende massa mag dit niet weten en daarom moet dit aanbod, om aan het lijdende Duitse volk kaas, boter, groenten en vlees te verstrekken, worden doodgezwegen.

In Spanje is het om Madrid stil vanwege het slechte weer en worden daar voorlopig zelfs geen grote operaties verwacht.

Meer levendigheid is er in de Malagasector, wat van land- en zeezijde wordt bestookt. Maar van beslissende gevechten hoort men niet. De incidenten met het buitenland blijven aanhouden.

Door de Noorse regering is dezer dagen een schadevergoeding geëist voor de Noorse stomer Gunies en de Engelse kruiser Royal Oak is door vliegmachines beschoten, omdat men dit 30, duizend tons schip aanzag voor het 10 duizend tons oorlogschip der rebellen Canarias. Het is me nog al een vergissing!

De processen tegen de anti-Stalinisten blijven in Rusland aanhouden en telkens horen we van nieuwe beschuldigingen. Zelfs Litwinoff de Sovjetafgevaardigde voor de Volkenbond wordt genoemd. Het blijkt wel dat het binnenlands lang niet in orde is, maar ook dat de revolutie hier, zoals overal elders en altijd haar eigen kinderen vermoordt.

In Japan blijven nog regeringsmoeilijkheden. Hayashi is nog niet geheel klaar. Nog telkens horen we van veranderingen in het kabinet en zo is plaats van de gezant in de Verenigde Staten de gezant te Parijs minister van buitenlandse zaken geworden. Ook heeft het lagerhuis geweigerd op reces te gaan totdat de keizer hoertoe kwam met een uitdrukkelijk bevel.

Het Eucharistisch congres op de Philipijnen wordt met grote luister gevierd. De Pauselijke delegaat, Kard. Dougherty is de gast van de President. 100 — 150.000 pelgrims woonden de plechtigheden bij van de eerste dagen en op de sluitingsdag verwacht men er 500.000. 1200 bisschoppen en kerkelijke dignatarissen zijn er aanwezig. De hotels zijn vol en de scholen zijn al slaapplaatsen ingericht terwijl 15 grote passagiersschepen als hotel dienst doen.

Van belang is nog de strijd tegen het communisme welke is aangeraakt op de Japanse sectievergadering, waar gememoreerd werd het communistisch congres wat thans in Rusland werd gehouden en waar de Japanse afgevaardigde mededeelden dat alle Japanners met de Katholieke Kerk de strijd aanbinden tegen het communisme.

Van belang is verder voor Nederland vooral het bezoek, wat Koning Christriaan van Zweden bracht aan de Koning van België, waar ook zijn minister van buitenlandse zaken was, die later ook een bezoek bracht aan Nederland.

We mogen in deze bezoeken een voorbespreking zien van de nauwere aanslui-

ting die de kleine West-Europeese staten aan het zoeken zijn.

Men verwacht dan ook nog voor Pasen een samenkomst van deze verschillende landen op uitnodiging van de Nederlandse regering tot een onderlinge overeenkomst van Nederland, België en de Scandinavische staten.

NEDERLAND.

Wat het huwelijkspaar ontving!

De huwelijksgeschenken hebben enkele dagen ten toon gestaan in het Paleis te 's Gravenhage.

We ontlenen aan een verslag van deze tentoonstelling:

De talloze geschenken welke het Koninklijk Echtpaar ter gelegenheid van Zijn huwelijk mocht ontvangen, vulden niet minder dan drie grote zalen.

Er zijn zeer kostbare geschenken bij van vorsten, regeringen, particuliere personen en verenigingen, maar ook tal van eenvoudige cadeaux, vaak door de schenkers en schenksters zelf vervaardigd, voortbrengselen van kunstnijverheid en huisvlijt. De laatste zijn zeker niet minder een bewijs van het meeleven van het volk in al zijn geledingen met het Koninklijk Echtpaar bij zijn huwelijk.

In de eerste zaal, die men na de vestibule van het Paleis betreedt, trekken terstond de aandacht een afbeelding van de auto, welke H.M. de Koningin het Jonge Paar heeft toegedacht, en daarnaast de tekening van het jacht, dat het huwelijksgeschenk zal vormen van het Nederlandse volk.

Verder treft men hier o.m. aan de rijk bewerkte ivoren voorwerpen van de Chineese Regering, de met brillanten bezette horloge-armband van de Zwitserse Regering, een fraaie zilveren doos van de Oostenrijkse Regering, een kostbaar ingelijste spiegel van de leden van het Engelse Koningshuis, zilveren candelabres van het corps diplomatique, het sierlijke koffieservies van de Franse regering, een foto van het glaswerk, dat de gezamenlijke Nederlandse gezanten en hun legatiepersoneel aanboden, een poederdoos van de koning van Noorwegen, het grote schilderij van den Bijzonderen Vrijwilligen Landstorm, twee Chineese vazen van de Sultan van Boeloengan, een gebeeldhouwde eiken kast van de leden der Hofhouding, het geschilder d portret van wijlen de vader van Prins Bernhard, geschonken door Prinses Armgard, een zilveren bowl van Queen Mary van Engeland, een serie porceleinen beeldjes van de Hongaarse Rijksregent Horthy, een Louis XV-klok, het familiegeschenk van de vorsten van Waldeck, een schilderij van Prins Leopold zur Lippe en een zilveren sigarettendoos van de Hertog van Kent.

In de tweede zaal ziet men de stoelen met geborduurde wapens in de rugleuning, en de knielkussens, gebruikt bij het huwelijk in de kerk en de antieke stoelen, aangeboden door de firma Cats te Dieren, welke bij de huwelijksvoltrekking ten stadhuize hebben dienst gedaan.

Een klein model van een Zaanlandse molen in bruidstooi, geschonken door Zaanlandse meisjes, de twee wandelstokken van de Padvinders, een „Allemansend", een kunstig geknoopte handgreep om de bel te luiden van het Koninklijke jacht, geschonken door het Klaas Kropfonds, de afbeeldingen van een drietal huisapotheken, één voor het paleis, één voor het jacht en één voor de auto, welke geschonken worden door het Roode Kruis, een schilderij door Wenckenbach van de Ned. Heidemaatschappij, de fraai uitgevoerde cassette met handtekeningen van de ruim 400 Haagse verenigingen, het moderne ameublement van de Vereniging „De Ambachtsschool te 's Gravenhage", een tekening van de zilveren kandelaars, welke geschonken werden door de burgemeesters der Nederlandse gemeenten, de geschenken van land- en zeemacht en tal van kunstnijverheidsproducten, door de schenkers en schenksters zelf vervaardigd.

Hier treft men aan het gobelin, aangeboden door de moeders en opvoedsters uit de verenigingen voor „Volkenbond en vrede" waarop de tekst van het bekende telegram geborduurd is: Door H.M. de Koningin op 18 Mei aan president Roosevelt gezonden:

„Mij is geen reden bekend, waarom vreedzame regeling niet de uitsluitende methode zou zijn om internationale geschillen te regelen.

WILHELMINA".

Bij het binnentreden van de derde zaal valt het oog terstond op een grote vitrine, waarin vele kostbaarheden zijn bijeengebracht.

Hierin ziet men o.a. de gouden medaille door Z. H. Paus Pius XI aan het koninklijk Echtpaar geschonken. De medaille vertoont de beeldenaar van de H. Vader met daaroder de woorden: „Pius XI Pontifex Maximus A XI". Voorts bevat deze vitrine de kostbare juwelen armband door de ingezetenen van Ned.-Indië aanboden, gouden serviezen van de sultans van Koetei Langkat en Djokjakarta, gouden palmen van de sultan van Pontianak, het collier van de bevolking van het St. Martin, de prachtige waaier van koningin Elisabeth van België, een gouden ceintuur van de inheemse bestuursambtenaren in Nederlands-Indië.

Van de talrijke geschenken, welke verder nog in deze zaal zijn opgesteld, noemen we: een oude Russische ikoon, voorstellende O. L. Vrouw van Altijddurende Bijstand in goud gevat, geschonken door graaf en gravin van Kotzebue, Nymphenburgs procelein van de Nederlanders in Duitsland, glas- en kantwerk van de Belgische vluchtelingen uit de oorlogsjaren, een met gouddraad doorweven tafelkleed van de Poolse Regering, een prachtige kristtallen kom van de koning van België, een zilveren broodmand van de Ned. Bakkersbond, zilveren ontbijtservies van het personeel van de H.M. de Koningin en H.K.H. de Prinses, een zilveren blad van het personeel van wijlen H.M. de Koningn-Moeder, een compleet Fries costuum, aangeboden door de Friese vrouwen, een smalfilm-projectie-toestel van de I. G. Farben, en een normaalfilm projectieapparaat van Philips en fraai glaswerk van de Oostenrijkse kolonie in Nederland.

Er zijn ook enkele heel merkwaardige cadeaux, zoals o.a. een klein model van de Gouden Koets, geheel van brooddeeg gebakken en een schilderijtje van sigarenbandjes vervaardigd.

De geschenken leveren wel een overtuigend bewijs van de grote genegenheids, welke men zowel in het vaderland als in verre gewesten het jonge vorstelijk Echtpaar toedraagt.

INGEZONDEN.

(Buiten de verantwoordelijkheid van de Redactie).

Een schitterende avond.

Natuurlijk bedoelen wij hiermee de Curaçaose radio-uitzending van 3 Februari j.l.

Zij die luisterden, zullen evenmin als wij verbaasd hebben gestaan over de vele adhaesiebetuigingen, die binnenkwamen van links en rechts, per telefoon en radiogram.

Woorden als **schitterend, 100% geslaagd** keerden telkens weer. Inderdaad 'n welgeslaagd pogen om Curaçao meer en meer bekend te maken ook in de radiowereld.

Zo'n avond is 'n goed begin, dus 't halve werk, ze is als 'n prachtige dageraad, die 'n nog schonere dag voorspelt.

Allen die er iets toe bijbrachten zo'n avond mogelijk te maken, moeten wel uiterst voldaan zijn over het algemeen enthousiasme!

Waarin nu bestaat de verdienste van die uitzending?

Wat er gegeven werd, moet door het volk wel degelijk zijn aangevoeld als zijnde muziek naar hun smaak, iets van hun eigen, wat men altijd meer apprecieert dan import uit den vreemde; maar en **dat was het mooie van het mooie**, de **goed verstaanbare woorden, zang en muziek.**

Zo'n avond is niet vermoeiend als er zovele zijn, wanneer ondanks alle inspanning heel veel verloren gaat door stoornis, door onduidelijkheid of door welke oorzaak dan ook.

Wat we 3 Februari te horen kregen was onder dat opzicht geheel af.

De mooiste uitzendingen, onduidelijk en minder verstaanbaar gedaan moeten het afleggen bij meer eenvoudige, die ongestoord en perfect doorkomen.

En dat was het geval met de uitzending van 3 Febrauri.

Mogen we er nog vele krijgen.

Of het enthousiasme dan altijd even groot zal blijven? En de luisteraars evenveel?

'n Radio is 'n wereldontvanger. Kent geen afstand en is niet gebonden aan een of ander orkest noch spreker. En universeel als de radio is, is ook de luisteraar, hij heeft maar 'n knopje om te draaien om iets anders te horen, meér klassiek, meer besteed, meer kunst.

Maar dat alles neemt niet weg, dat naar onze mening de radio-uitzending van Curaçao 'n schone toekomst heeft, als ze niet al te dikwijls de aandacht opeist van de radio-bezitters. Want, U weet wel, een profeet is dikwijls niet geëerd in zijn eigen land; daarbij is de attractie van het nieuwe er gauw af. En het zou jammer zijn als dat ook hier bewaarheid zou worden.

Dus... niet te dikwijls, maar dan goed voor den dag gekomen als Woensdagavond en steeds excelsior!!!

Een luisteraar!

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Aan de Redactie van de
Amigoe di Curaçao,
Willemstad.

Hooggeachte Heeren,

In Uw blad van den 30sten Januari komt een artikel voor getiteld: „Om de politie". Hierin lezen wij de volgende zinnen: „1ste. Er heeft iets ontbroken in de organisatie. Organisatorisch zit in deze meerderheid van afgevaardigden al iets verkeerds. Trouwens organisatorisch was de feestcommissie niet sterk, zoals reeds gebleken was uit het opstellen van de optocht". Hieruit blijkt dus duidelijk dat hiermede de commissie bedoeld wordt.

Om misverstanden te voorkomen en om eere te geven wien eere toekomt, meent het Bestuur U te moeten verzoeken de volgende wederlegging in Uw blad te willen opnemen.

De commissie wil geen opinie omtrent Politie en het gebeurde, maar wil zich beperken tot die punten aangaande de commissie. De commissie is het met U roerend eens, dat eenieder fouten kan begaan, doch vermeent, dat fouten, welke in het nadeel van een bestuur en een volk begaan worden, erkend en verbeterd moeten worden door hen, die deze fouten maken.

De commissie hoopt met U, dat het gebeurde, hetwelk in onderzoek is bij Z. E. den Gouverneur succes zal hebben en dat uit dit kwaad iets goeds geboren zal worden en verder dat de politie door tact en het begrijpen van de mentaliteit van het volk enz. beide groepen nader bij elkaar gebracht mogen worden, elkander leeren begrijpen tot welzijn van de Curaçaosche samenleving.

De commissie heeft zeker een pijnlijke verrassing ondervonden door het sluiten van het park, maar moet tegen de verzekering van den Heer Dieckmann, dat het volk deze verrassing niet heeft ondervonden, sterk protesteeren.

De heeren Martijn en Winkel geven U de verzekering dat zij op weg naar het park al uitingen van verontwaardiging hebben kunnen horen van het publiek, dat zich toen al om 8u.15 minuten terugtrok van het gewoel ontstaan door het niet toelaten van het Volk tot het park, daar hierdoor ophoping kwam van mindergewenschte elementen, die anders zeker niet naar muziek zouden zijn gaan luisteren.

Omtrent meeningsverschil tusschen den Heer Winkel en de Politie, waarvan U verder spreekt, moet de commissie U mededeelen, dat de heer Winkel het gebeurde niet eens beschouwd heeft als meeningsverschil, maar meer als gedachtenwisseling tusschen den heer Winkel en de M.P.T.C. en zegt, dat, toen alles klaar stond, hij (Winkel) vroeg waarom er geen begin gemaakt werd aan de opmarsch, terwijl hij tot antwoord kreeg, dat de optocht niet zou aanvangen, voordat de menschen vier aan vier opgesteld zouden zijn geworden.

Hij zeide, dat hij zoo goed als hij maar kon, de menschen bij elkander had gebracht, maar dat deze menschen door oponthoud ongeduldig waren geworden en weder van hunne plaatsen kwamen en dat het zijn meening was, dat indien de menigte begon te marcheeren, het gemakkelijker was de menschen terug te brengen op hunne plaatsen.

De heer Dieckmann ging naar zijn motorcycle en daar het weder een poosje duurde voordat de muziek begon te spelen, is de Heer Winkel naar den Commandant geloopen en op zijn vraag aan de Commandant of hij klaar was, kreeg hij tot antwoord, dat de Commandant op den bestuurder wachtte. Intusschen is deze bestuurder aangekomen en de optocht schoof vooruit, terwijl de heer Winkel zijn best deed om de menschen in rijen te doen marcheeren, wat naar de meening van de Commissie goed gelukt is.

Dat uit deze optocht en door het sissen van een vuurpijl verder bleek dat organisatorisch de commissie niet sterk was, kan de commissie niet inzien.

Het afsteken van het vuurwerk was toevertrouwd aan menschen die dit wel meer hebben gedaan. Men kan toch niet verwachten, dat de Commissieleden zelf vuurwerk afsteken.

Evenmin kan de commissie zich indenken dat hierdoor iets gewrongens bestond in verhouding feestcomissie en politie.

Van de zijde van de feest-commissie is geenszins samenwerking met de politie geweigerd om het feest schitterend te doen slagen.

De commissie zou zeker zelf nummers van het programma afgevoerd hebben, indien dit nodig gebleken mocht zijn om het feest te doen slagen, en heeft zeker samengewerkt met de politie. Aan alle voorwaarden welke de politie heeft gesteld is voldaan en de commissie zou zeker bereid geweest zijn alles in het werk te stellen om onaangenaamheden te voorkomen. Het zal U toch wel duidelijk zijn, dat de feest-commissie geen feest met onaangenaamheden zou willen vieren.

Thans ziet de commissie in Uw blad, wat de politie gemeend had, dit was echter niet aan de commissie medegedeeld en de commissie meent tegen deze handelwijze van de P. te moeten protesteeren en is het met U eens, dat samenwerking van Politie en feest-commissie noodig was, maar dat deze samenwerking verbroken is geworden door de politie door besluiten te nemen aangaande het feest en deze niet bekend te maken aan de commissie.

De heer Martijn, secretaris van de commissie beweert pertinent wel degelijk een feestprogramma te hebben gezonden aan den M.P.C.

De heer Winkel doet uitkomen, dat hij in gezelschap van den heer Martijn wel twee keren in de politiewacht is geweest, wat de heer Martijn bevestigt en zegt verder dat hij, nadat de heer Martijn bij zijn eerste bezoek den heer Dieckmann niet kon doen inzien, dat vroeger zoo dikwijls het Volk tot het park is toegelaten geworden en dat er geen klachten waren over vernieling van planten en dat het toelaten gewoonte was, dat naar zijne meening (Winkel) het Volk recht had in het publieke park te komen en hij kreeg tot antwoord van den heer Dieckmann, dat indien hij geloofde dat de heer Dieckmann onrechtmatig handelde, dit op een andere plaats en uur besproken zou moeten worden. De heer Winkel antwoordde, dat hij niet gesproken had van een onrechtmatige handeling, maar dat hij toch beweerde, dat het publiek recht had tot toelating in het park. De heer Winkel werd door den M.P.C. ontmoedigd, die hem zoo uitdaagde en desniettegenstaande is hij voor de tweede keer om ongeveer 9u.30 weder op de wacht geweest om de M.C. te spreken, doch daar deze zich in het bovenlokaal bevond en de heer Winkel moe was en geen trap wou beklimmen is hij beneden in het lokaal gebleven, alwaar hij gewacht heeft op den Heer Martijn en gezelschap, die naar boven gegaan waren.

Er zijn redenen voor klachten, zooals U zeer terecht zegt en daarom heeft de Commissie geklaagd, terwijl deze klachten van de commissie altijd overgebracht zijn door den heer Martijn, secretaris van de feest-commissie. Dat de heer Martijn telkens vergezeld was van andere leden neemt 't karakter van een gediciplineerd optreden niet weg. De secretaris is bij elke gelegenheid geweest en heeft het woord gevoerd.

De commissie zegt U dank voor plaatsruimte en verblijft met de meeste hoogachting.

Voorzitter.

Naschrift van de Redactie:

Niet zonder te erkennen, dat op het bovenstaande nog heel wat te repliceren is, willen we over deze zaak geen verdere polemiek voeren, maar laten het oordeel over aan Z. Exc., die de kwestie in onderzoek heeft en sluiten hiermee de discussie.

We ontvingen hierna nog een stuk van de Heer C. N. Winkel over „de ideale politieagent".

Daar als commissielid aan de Hr. Winkel reeds in bovenstaande het woord gegeven is, blijven we bij sluiting van verdere discussie.

INGEZONDEN.

(Buiten de verantwoordelijkheid van de Redactie).

Curaçaosche Radio-omroep.

Met zeer veel genoegen heb ik geluisterd naar de eerste uitzending van Woensdag, zooals ik ook telefonisch te kennen gaf. Ik heb echter de bemerking gemaakt, dat een conversatie als tusschen Japie en zijn vriend gehouden werd, beter achterwege had kunnen blijven. Ik ben namelijk van meening, dat men in een land, waar Hollandsch niet de moedertaal is, deze taal zoo zuiver mogelijk te moeten spreken en niet in een dialect te moeten vervallen.

Voorts heb ik gezegd, dat in de toekomst een Kinderuurtje iets eerder zou kunnen beginnen, daar half acht voor de kinderen een beetje te laat is.

Ik heb dus niets gezegd over de muzikale prestaties van Japie. Daarom bevreemdde het mij ten zeerste, dat in een antwoord van den Heer Molenkamp slechts de nadruk gelegd werd op iets wat ik niet gezegd had, n.l. dat Japie weg moest.

Rapporten worden gevraagd, maar moet een rapport uitsluitend gunstig zijn?

Aan de telefoon werd mij zelfs gezegd, dat „mijn opbouwende kritiek" op prijs werd gesteld. Wat hiervan te denken?

Curaçao, 4 Februari 1937.

Stoit Dijck.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 v.m. H. Mis.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5. v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Aank. en vertr. der schepen in de maand Febr. 1937.

6	Duitsch	Caribia	P Colombia	P. Cabello
6	„	Alemania	Maracaibo	Maracaibo
6	Ned	Colombia	P. Cabello	Sta. Marta
7	„	Oranje Nassau	La Guaira	P. Cabello
7	„	El Libertador	Maracaibo	Aruba, M'bo
7	Amerik.	Carabobo	Aruba	P. Cabello
7	Eng.	Davisian	P. Cabello	onbekend
8	Duitsch	New-York	La Guaira	Cartagena
8	Ned.	Stuyvesant	La Guaira	P. au Prince
8	Amerik.	Falcon	Maracaibo	Maracaibo
8	Duitsch	H. C. Horn	Cartagena	Cartagena
9	Fransch	Cnba	La Guaira	P. Colombia
9	Ned.	Alkmaar	Cristobal	Liverpool
9	„	Baralt	Bonaire	Bonaire
10	Noorsch	een schip	P. Cabello	Maracaibo
10	Ned.	Merope	S. Domingo	Belize
10	„	Midas	Haiti	S. Domingo

CURACAO.

Aanrijding.

Donderdagavond omstreeks half vijf uur, heeft op de Weg om het Schottegat ter hoogte van Groot Kwartier een aanrijding plaats gevonden tussen een auto, komende uit de richting van Rio-Canario en een ezelrijder, komende uit de tegengestelde richting. De auto welke bestuurd werd door de 35-jarige V., is nadat de aanrijding met de ezelrijder had plaats gevonden nog over enige afstand door gereden, in de langs de weg gelegen greppel terecht gekomen en daarna met de linkerzijde tegen een lichtpaal, staande langs de ingang van een zijweg geslagen, met het gevolg dat de wagen vrijwel geheel vernield werd.

V .bekwam hierbij een wond aan de rechterhand en klaagde over pijn in zijn linkerschouder.

De ezelrijder liep een wonde aan de linkerhand op en klaagde over pijn in zijn buik.

Zekere R., die als passagier in de auto was medegereden, kreeg een niet ernstige wond aan zijn linkerhand, terwijl de ezel aan de linkerzijde gewond werd.

Door de Politie, die een onderzoek ter plaatse heeft ingesteld, wordt van deze zaak proces-verbaal opgemaakt.

Diefstallen.

Door de Politie zijn aangehouden vier jongens, respectievelijk genaamd C., J., C. en B., die zich in de laatste tijd schuldig hadden gemaakt aan verscheidene diefstallen, o.a. diefstal van geiten, kalkoenen, kippen, konijnen, marmotten, snoepgoed uit winkels, diverse kleine voorwerpen uit auto's etc. Tegen deze vier jongens wordt proces-verbaal opgemaakt.

De koopman P. heeft aangifte gedaan, dat zijn bediende S., die voor hem op kwitantie's geld had geind bij de klanten, een gedeelte van dit geld heeft verduisterd. S., die zich zelf aan het Politiebureau had gemeld, bekende een gedeelte van het geld opgemaakt te hebben met zijn vrienden.

Proces-verbaal wordt tegen hem opgemaakt.

Tijdig ontdekt.

In de nacht van Donderdag op Vrijdag is in de woning van de 30-jarige B. in de Cocowijk alhier, een persoon binnengedrongen, die, toen hij zich ontdekt zag, de vlucht heeft genomen.

Er wordt niets uit deze woning vermist.

Lijst van passagiers, die zich op 21 Januari 1937 te Amsterdam op het ms. „Colombia" met bestemming Curaçao inscheepte.

Marinus C. Hessels, Jacoba Hessels, Geertruida Hessels, Jacobo Hessels, Antonia Hessels, Lena C. Brandwijk, Line M. N. Brandwijk, Benjamin M. Brandwijk, Vera M. H. Brandwijk, Augustin M. Brandwijk, Jacob van der Mey, Adele J. M. Verhoeven, Johannes J. Spanjaard, Leonardus J. S. Arler, Lamberta A. Arler, Gerritje Waller, Elisabeth J. Waller, Jan Waller, Clara C. van Niel, Adriana J. Peys, Maria C. E. H. Verhaeg, Anna V. L'Ortije, Joseph N. H. Bûtot, H. W. M. Bûtot, Joseph H. B. Bûtot, Rudolf C. F. Bûtot, Eduard C. F. Bûtot, Wilhelmus J. Dommisse, Adriaantje Dommisse, Alida J. Brepols, Abel J. C. Bart, Lourens J. Soederhuizen, Krijn van Bokkum, Elisabeth van Bokkum, Jentje A. J. de Vries, Helena J. de Vries, Jenny de Vries, Marlene D. de Vries, Gijsbertina G. W. van de Graaf, Johanna P. van de Graaf, Maria K. Broelman, Neeltje Kuipers, Pieter Op'T'Hof, Johannes H. A. Brandt, Huibert Natzijl, Anna E. Kraan, Catharina Kraan, Ary Kraan, Wouter van Bennekom, Aaltje van Bennekom, Geertruida van Bennekom, Wouter van Bennekom, Arigje van Bennekom, Julien Frankenberg, G. Dickinson C.R.; M. G. Dickinson.

Lijdensmeditatie in de Nederlandse taal.

Op alle Maandagen in de Vastentijd, te beginnen op 15 Februari, zal er in de St. Annakerk, Otrabanda, 's avonds om 8 uur, Lijdensmeditatie gehouden worden in de Nederlandse taal.

Verduistering.

Door een alhier wonende Venezolaanse vrouw werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering van enige gouden sieraden.

De dader, een Columbiaan, werd door de Politie aangehouden, terwijl de gouden sieraden in beslag werden genomen.

Ontvreemding.

Uit een kippenren aan de Scharlooweg zijn in de afgelopen week vijf kippen ontvreemd. De eigenaar van de kippen heeft hiervan aangifte gedaan bij de Politie.

Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

BEKENDMAKING.

Vuurwapenverordening.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, maakt hierbij bekend, dat alle vergunningen voor HET VOORHANDEN hebben van vuurwapenen, welke op het eiland Curacao voor ONBEPAALDEN tijd verleend zijn, met ingang van 1 Maart 1937 zullen worden ingetrokken.

Belanghebbenden worden in de gelegenheid gesteld gedurende de maand Februari 1937 een aanvraag voor een nieuwe vergunning voor het voorhanden hebben van een vuurwapen in te dienen ten Parkette van den Procureur-Generaal voornoemd.

Zij die reeds in de maand December 1936 of Januari 1937 een machtiging vroegen hetzij tot het bij zich hebben, hetzij tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, behoeven hunne aanvraag niet te herhalen.

Nogmaals wordt er de aandacht opgevestigd, dat hij die een vuurwapen voorhanden heeft of bij zich draagt zonder de vereischte machtiging, zich aan strafvervolging en inbeslagneming van het wapen blootstelt.

Curaçao, 1 Februari 1937.

De Procureur-Generaal
F. A. JAS.

In dank ontvangen.

Van de K.N.S.M. een maandlijst van de komende en vertrekkende schepen.

Alsmede een vaarplan van de Colon-Suriname en Zuid Pacific lijn.

Verdacht van schaking.

Bij de Politie werd klachte gedaan door de moeder van een 17-jarig meisje, dat haar dochter door een 30-jarige chauffeur was medegenomen en dat deze het meisje vermoedelijk verborgen hield.

De chauffeur is inmiddels aangehouden en als verdacht van schaking in bewaring gesteld.

Agent te Aruba.

Hierdoor delen wij mede, dat de WelEd. Heer Body de Cuba te Aruba voor San Nicolaas en Sabaneta het agentschap voor de Amigoe di Curaçao waarneemt.

Administratie.

Bekendmakingen.

Met ingang van de 30ste Januari 1937 is de Adjunct-Commies G. P. Jansen, werkzaam ter Gouvernements-Secretarie overgeplaatst naar Saba;

De Commies A. H. M. van Weel is eervol ontheven van de waarneming der betrekking van ontvanger, chef van het postkantoor, hypotheek-bewaarder en secretaris van de Raad van Politie, en de Adjunct-Commies G. P. Jansen is belast met de waarneming van genoemde betrekkingen.

Gerekend te zijn ingegaan de 1ste Januari 1937 is de Controleur bij de Hygiënische dienst C. Nijdam benoemd tot technisch ambtenaar bij genoemde dienst.

Met ingang van de 1ste Februari 1937 is de Heer Willem Hendrikse benoemd tot tijdelijk bevolkingscontroleur op Curaçao.

Met ingang van de 1ste Februari 1937 is de Heer Albert M. Arends Jr. benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld op het Bureau van de Burgerlijke Stand en bevolkingsregister op Aruba.

Met ingang van de 1ste Februari 1937 is aan Mej. M. A. de Jongh, klerk werkzaam op het Bureau van de Burgerlijke Stand alhier, wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren twee maanden binnenlands verlof verleend.

Met ingang van de 1ste Februari 1937 is op zijn verzoek eervol ontslag verleend aan J. C. Nieuwkerk, bode van de Koloniale Raad.

de tijdelijke bode bij het Hof van Justitie, het kantongerecht en de voogdijraad alhier D. Lamp is alszodanig definitief benoemd en tevens benoemd tot bode van de Koloniale Raad.

Met ingang van de 10de Februari 1937 is eervol ontslag verleend aan de tijdelijk gouvernements-geneeskundige, J. A. Philipszoon, in Curaçao.

Met ingang van de 3de Februari 1937 is op hun verzoek eervol ontslag verleend aan:

den Heer A. J. Muskens, als eerste-luitenant-commandant bij het Vrijwilligerskorps „Juliana".

den Heer W. Inden als tweede luitenant kwartiermeester bij het Vrijwilligerscorps „Juliana".

de Heren E. van Est, B. v.d. Flier, J. Lotman en K. v.d. Steen als sergeanten bij het Vrijwilligerscorps „Juliana".

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 7 Februari 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Actuële Aetherflitsen.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Actuële Aetherflitsen.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Paus Pius XI.

Heden viert Z. H. de Paus het derde lustrum van zijn regeringsjubileum.

Z.H. maakt het thans goed; er is volgens berichten van hedenmorgen een merkbare verbetering ingetreden.

Regenval.

Gedurende de maand Januari gaf de regenmeter op het St. Thomascollege een regenval aan van 72.6 m.m.
dere discussie.

Touristenschepen.

Maandag wordt hier verwacht het ss. New York, aan de Prins Hendrifwerf.

Het zal 's middags 1 uur weer vertrekken.

Het Communisme in Venezuela.

We hebben enkele weken geleden melding gemaakt van het Schrijven van de gezamenlijke bisschoppen van Venezuela over het Communisme.

Thans heeft volgens de United Press de regering 18 linkse leiders gevangen genomen, verdacht van communistische propaganda in het leger. Ze zullen worden verbannen.

Onder de namen vinden we ook die van Gustavo Marchado. Deze naam is nog bekend uit de overval van Urbina; het was ook een Gustavo Machado, die daarna, onder sikkel en hamer, een boekje deed verschijnen „El asalto a Curaçao".

DE FILM VAN DE WEEK

Van 5 tot en met 11 Februari 1937.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Capt. January.
A dog of Flanders.

Cinelandia.

Capt. January.
Mr. Deeds goes to town.
Under two flags.
West of the Pecos (Kinderen).
Trial on Lonesome Pine.

Hollywood.

Midsummer Nights Dream.
Trial of Lonsome Pine.
White Fang.
Annapolis Farewell.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Small town Girl.
May burnes Fugitiva.
Two fisted.
Mary burns Fugitive.
Ship Cafe

Hollywood.

Rubber.
Return of the Terror.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Bij Dakar zijn twee Franse Hydro-avions tegen elkaar gebotst, waarbij 6 personen waren gedood.

Bij Los Angeles vloog een vliegtuig van Western Air Express in de mist tegen de bergen. 5 Personen kwamen om.

In de Noord-Atlantic heersten hevige stormen. Een Grieks schip strandde op de Noorse kust, terwijl de Aquitania met grote moeilijkheden had te kampen.

De staking in de Motorindustrie in de Ver. Staten blijft aanhouden.

In Tel Aviv zijn er weer botsingen geweest tussen Joden en Arabieren.

In China hebben de communisten de stad Sian Fu bezet.

UIT NEDERLAND.

Bij K.B. van 25 Januari is aan de gep. luit. Generaal Bakker op zijn verzoek eervol ontslag verleend als hoofdcommissaris van het Nederlandse Rode Kruis. Tot regeringscommissaris werd benoemd de gep. Kolonel KNILM, W. E. Lucardi.

De Tweede Kamer behandelde een wetsontwerp tot wering van revolutionnaire volksvertegenwoordigers uit het Parlement. De Kamerfractie van de SDAP verklaarde dat zij zal tegenstemmen.

Uit statistieken van de Gemeentelijke Burgerlijke Stand blijkt dat 't inwonerstal van de stad Amsterdam op 31 December 1936 bedroeg 783.344, hetgeen 1699 meer is dan op 31 December 1935. De stijging was echter aanmerkelijk minder dan in sommige voorafgaande jaren.

Volgens een weekstaat van de Nederlandse Bank is de goudvoorraad van de bank gedurende de verslagperiode met 50 millioen gestegen. Dit bedrag werd blijkbaar ontvangen van het egalisatiefonds en was indertijd gefourneerd om de operates van het fonds bij het begin van de devaluatie mogelijk te maken.

De Koninklijke bood alleen aan de vervallen coupons van de dollarlening op goudbasis te betalen, daarna de dollarobligaties in te wisselen tegen 4% obligaties ad 4500 gulden met warrant voor aankoop van een aandeel tegen de koers van 450 en na 1940 koers 500.

Volgens een officiële opgave zijn in Januari j.l. te Rotterdam 1801 schepen binnengekomen, in Januari 1936 was dit cijfer 961. Vertrokken zijn in Januari 1937 1120 schepen; in Januari 1936 vertrokken 967, zodat de havenbeweging voor de stad Rotterdam gedurende de afgelopen maand een belangrijke verbetering toont.

Na vele moeilijkheden en conflicten in de boezem van het bestuur zijn thans alle instanties en de regering tot overeenstemming gekomen en zal de wereld padvinders Jamboree in de loop van Augustus aanstaande nabij Aerdenhout plaats vinden. Men rekent op zeer grote belangstelling uit alle delen van de wereld.

De Vereniging voor de behartiging van de nationale veiligheid heeft besloten een luchtverdedigingsfonds te stichten, onder voorzitterschap van de Heer de Kok, directeur van de Koninklijke Petroleum Mij.

De regeringspersdienst deelt meldt dat de passage in de rede van Hitler op 30 Januari l.l. ten aanzien aan Nederland, de vraag deed rijzen of de Duitse regering hier een rechtstreekse mededeling deed aan de Nederlandse regering, inzake de erkenning van haar neutraliteit. Een dergelijke mededeling werd echter niet ontvangen, zodat men mag aannemen dat de passage in de rede betrekking heeft op vroegere openbare uitlatingen van Hitler. De Nederlandse regering heeft haar zaakgelastigde te Berlijn opdracht gegeven nadere inlichtingen te winnen.

SPORT.

Het wereldrecord 200 meter dames rugslag werd door drie zwemsters te Rotterdam verbeterd, een feit dat vrijwel nog nooit gedurende een wedstrijd geschiedde. Ida Senff brak het wereldrecord met 4.1 seconden, Ida van Feggelen met 2.5 secs. en Dini Kerkmeester met 0.9 secs.

Het Volk weet te berichten dat Rie Mastenbroek voorlopig niet meer op wedstrijden zal uitkomen.

Uit Londen werd berciht ontvangen dat de loting betreffende de te spelen Davis Cup tenniswedstrijden heeft plaats gehad. Nederland zal in de eerste ronde een thuiswedstrijd tegen Zuid Africa moeten spelen.

Khosincke sloeg Brugnont in de Internationale wedstrijden die thans te Cannes gehouden worden. De cijfers waren 6/3, 6/4, 6/4. Het spel van Khosincke is aanmerkelijk opgevoerd sinds verleden jaar.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-WEDSTRIJD.

Zondag, 7 Februari 1937.

MUNDO NOBO:
Om 4.30 uur n.m.
Jong Holland 1
Hercules 1
Scheidsrechter: O. Corsica.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181,** telefoon 640.

Groot Feest in de kerk van de H. Familie te San Mateo.

St. Tarcisius Vereeniging.

Zondag 7 Februari is de dag, waarop enkele jongelui van onze vereeniging officieel als lid zullen worden opgenomen.

Ziet hier ons feestprogramma.

Zondagmorgen zal de H. Mis van 7 uur worden opgedragen voor 't welzijn van onze vereeniging.

Onder de H. Mis algemeene H. Communie der leden.

S'avonds om 7 uur Plechtig Lof met Veni Creator, feestpredicatie (Hollandsch en papiementsch) en Te Deum.

Onder 1 Plechtig Lof zullen enkele jongelui officieel als lid worden opgenomen.

Woensdag, Donderdag en Zaterdagavond (3, 4 en 5 Februari) s'avonds om 7 uur zal een Triduum worden gehouden om dit feest voor te bereiden.

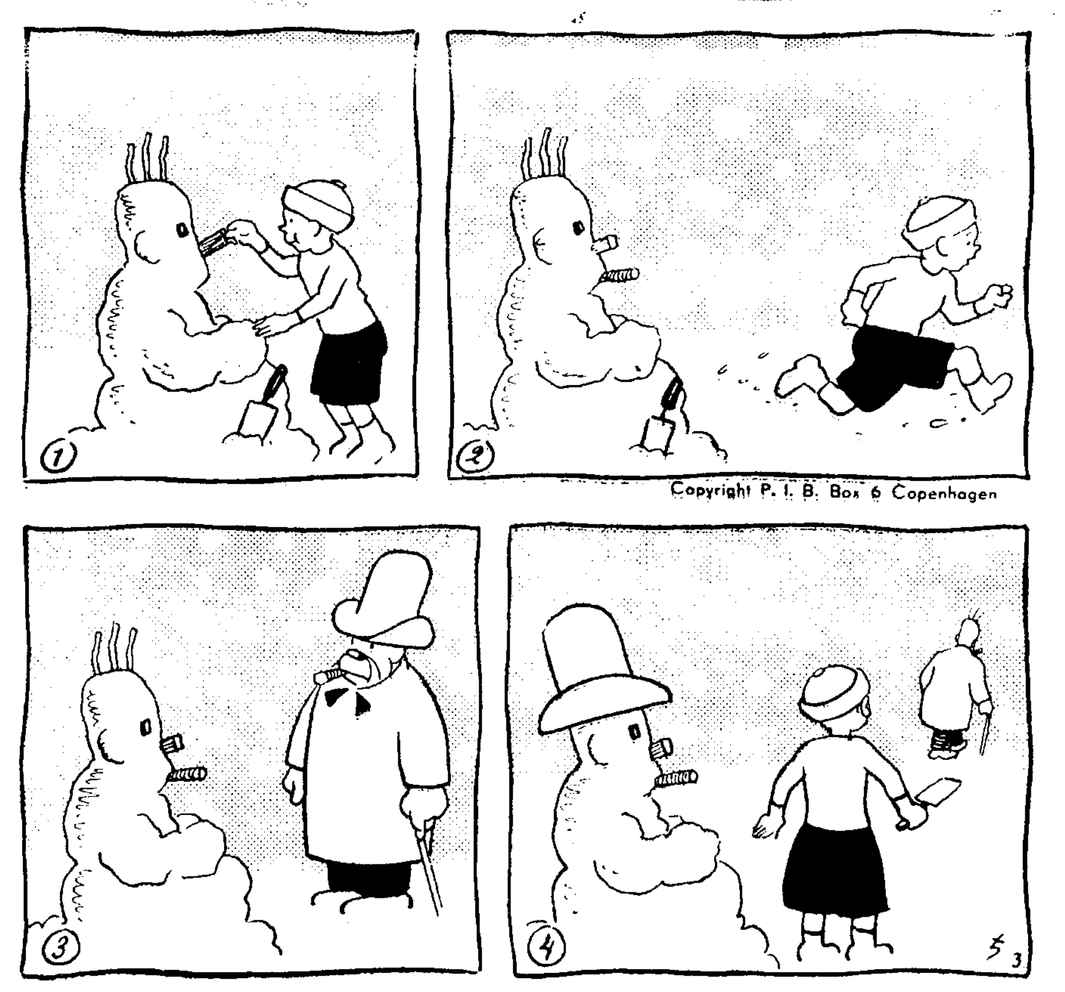
Gaarne noodigen wij hierbij uit niet alleen de jongelui, maar ook hun families, kennissen en vrienden.

Hun belangstelling wordt ten zeerste op prijs gesteld.

De Directeur
p. fr. PH. H. OFFERMANS, O. P.

WINTERSPORT. Een schitterende foto van de St. Morritz, waar het ski-lopen achter paarden niet ontbreekt op het rijk-verzorgde program voor wintersporten. De kwestie is maar te zorgen op zijn benen te blijven gedurende de snelle rit op de sneeuw.

ADAMSON ZET DE KROON OP HET WERK.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

84)

De zaal scheen langzaam voor mij op en neer te deinen als het dek van een schip. Ik dacht, dat ik weer gebonden lag op de sofa van de prachtige hut in de Madre-de-Dios.

Iemand scheen te roepen:

„Beschuldigde voor de balie"

„Alo daar... Houd vast!... Hier, breng een stoel..." en ik voelde armen om mij heen.

Daarna lieten ze me zitten.

De stem van een heel oude rechter zeide iets, iets heel vriendelijks, leek het me. Ik wist, dat het een heel oude rechter moest zijn, omdat hij de ster... van de Cubaanse wet genoemd werd. Iemand zou dadelijk over mij heenbuigen met een lantaarn en ik zou het meel uit mijn ogen wrijven en knipperen van de grote hut. Over een minuut kwamen Carlos en Castro... Of was het O'Brien, die zou komen?... Neen, O' Brien was dood; gestoken, met een mes in de rug; het bloed kleefde nog tussen mijn middel- en wijsvinger. Ik kon het voelen; ze hadden me eerst mijn handen moeten laten wassen voor ik verhoord werd; of voor dat ik tegen de admiraal sprak. Met zulke handen wilde je toch niet met iemand spreken.

Een luide, hoge stem, riep van boven door de lucht: „Ik geef vijftig pond, aan wie van de heren in toga de zaak voor de beschuldigde verder wil leiden. Ik ben de vader."

De stem van mijn vader brak de betovering. Ik was in de rechtszaal, de kaarsen waren nog aan 't branden; al de gezichten, oplichtend uit de schaduw, waren in kleine groepjes verenigd; men wuifde met handen.

De advocaat met het duivelsgezicht hield in zijn handen het papier, dat aan lord Stowell zoeven overhandigd was; mijn vader was van zijn bank af met hem aan het spreken. De advocaat, in volle lengte met zijn oude, haveloze toga tegen het licht uitkomend, gluurde naar het papier, zwaaide er mee in zijn hand, knikte mijn vader toe en begon met koddiglijzige neusklanken:

„Edelachtbare heren, ik zal de zaak voor de beschuldigde verder leiden, als u het toestaat... Klaarblijkelijk is hij zelf niet in staat zijn getuigen op te roepen. Als hij behandeld is, zoals hij zegt, is het een van de afschuwelijkste..."

De oude lord Stowell viel in: „St... st... Mr. Walker; u weet, dat u geen pleidooi voor de beschuldigde hoeft te houden. Het enige wat u te doen hebt, is de getuigen op te roepen".

Ik vroeg mij af, wat hij daarmee bedoelde.

De advocaat riep de naam van een man, die Williams heette. Ik scheen de naam te kennen. En de man scheen ik ook te kennen.

„Owen Williams, kapitein van het schip de „Lion"... koffie en hout... Juist binnengekomen met enige averij. Was door storm overvallen en later door windstilte. Had te Gravesend van de loods over dit geding gehoord. En was dadelijk per diligence naar hier gekomen...

Ik hoorde de antwoorden slechts bij brokstukken.

„Op de 25ste Augustus laatstleden was ik dicht bij de Cubaanse kust door windstilte overvallen... De stuurman Sebright had kokend water voor hen klaargemaakt... Naderhand een dikke mist...

Ze klampten ons met veel boten tegelijk aan. Het was een getuigenis als de andere getuigenissen, een nieuwe steen dus om mijn hals.

Maar eensklaps zeide hij:

„Deze gentleman kwam in een lek sloepje langszij. Al zijn schoten waren raak. Hij heeft ons allemaal het leven gered."

Zijn dikke kop, de starende blik van zijn ronde blauwe ogen schenen mij uit mijn koorts-fantasieën te trekken. En ik begon te roepen.

„Wiliams, om Godswil, Williams, waar is Seraphina? Is ze meegekomen?"

Er was een geweldig gezoem in mijn hoofd en de deurwaarders schreeuwden: „Stilte! Stilte!" En ik begon opnieuw te roepen.

Williams glimlachte als een stompzinnige; — daarna schudde hij zijn hoofd en bracht zijn vinger aan zijn mond om mij tot stilte aan te manen.

Seraphina was dus niet gekomen!

De mensen in Havana moesten haar hebben weggehaald. Het was alles gedaan voor mij.

Het druisend geluid in mijn oren deed mij denken, dat ik bij de kust was van de zee met de smokkelaars misschien, 's nachts daarginds in Kent.

De stilte, die over de zaal viel, was als die van het **graf.**

Daarna begon iemand te spreken in gematigd somber Spaans, dat een herinnering leek uit het verleden.

„Ik, de gezant van zijne Katholieke Majesteit, hier aanwezig, volgens mijn eer en eed, vraag de vrijlating van deze gentleman, wiens moed zijn onschuld evenaart. Documenten, die juist in m'n handen zijn gekomen, bevestigen duidelijk de vergissing, waarvan hij slachtoffer is... De beambte van de gevangenis te Havana, verwisselde de mannen. Nichola el Escoces ontsnapte, na de rechter, wiens taak het was de juiste persoon te identificeren, te hebben vermoord.

Daarom vraag ik de gevangene in vrijheid te stellen..."

Lange tijd daarna zeide een heese stem:

¡Excellentie, hij is natuurlijk van alle rechtsvervolging ontslagen."

Een andere stem beval:

„Heren gezworenen, gelieve als uitspraak te geven „onschuldig".

Door de zaal klonk luidruchtig gejuich, omdat mijn leven gered was.

Maar nu moest ik mijn gered leven opnemen.

En ik zat daar, met mijn hoofd gedrukt in mijn beide handen. De oude rechter hield op een toon van hooghartig medelijden tot mij een toespraak:

„U hebt veel geleden, naar het schijnt; maar lijden is het lot van ons mensen. Verheug u nu, dat uw naam in eer hersteld is; dat u hier op deze plaats de uitspraak hebt mogen horen van uw landgenoten, die u herstelt in alle rechten en vrijheden van het land en de genegenheid uwer medemensen. Ik, die een heel oud man ben, aan het eind van mijn leven gekomen, verheug mij met u..."

Het was vreeswekkend, zijn stem, zijn betekenisvolle woorden:

„Lijden is het lot van ons mensen"!...

Er is lange tijd voor nodig om te beseffen, dat iemand, heel ver van ons af, dood is. Maar hoe lang, hoe lang duurt 't om volkomen zeker te worden, dat het leven van je hart uit het rijk der doden is teruggekeerd.

Nog jaren daarna kon ik het niet verdragen haar maar even buiten het gezicht te hebben.

Van ons wederzien in Londen is al, wat ik mij herinner een sprakeloosheid, die was als de bevreesde aarzeling van onze overstelpte ziel tegenover de grootheid van een terugkeer van de grenzen der wanhoop tot de vertering van een allerhoogste vreugde.

De hele wereld, het geheel van het leven was met haar wederkomst voor mij veranderd overal om mij heen; het omgaf mij, het nam mij op zo licht, als niet te voelen, zo volkomen, dat die gehele ontmoeting was als een omhelzing, zo zacht, dat het tenslotte overging in een gevoel van rust, als de val van een weldoende, welkome dood.

Want lijden is het lot van ons mensen, maar het mensenlot is niet een onontkoombaar mislukken of een waardeloze wanhoop, die geen eind kent — maar een lijden, als kenmerk van menselijkheid, in zich dragend te midden van de smart de hoop op geluk. als een juweel gezet in een ijzering ring...

Haar eerste woorden waren:

„Je hebt je belofte gebroken. Je ging van me weg, terwijl ik sliep".

Maar de diepte van haar verwijt openbaarde mij de diepte van haar liefde en het lijden, dat ook zij had moeten doorstaan om een vereniging te bereiken, die zijn zou zonder einde — om te vergeven.

En terugschouwende, zien wij 't romantische in het mensenlot — dat fijnzinnige, een luchtspiegeling en toch iets wezenlijks in het leven. Het is de goedheid van de jaren, die wij hebben doorleefd, van de oude tijd, waarin wij dit deden of dat, toen we hier verbleven of ginds.

Terugziende, lijkt het mij zo iets wonderlijks, dat ik, die dit ben en zij, die dat is, na samen en gescheiden zoveel gedragen lijden en leed, zo rustig zouden eindigen in een zo standvastige omgeving — dat zij en ik zoveel moesten doorleven, goede en kwade kansen, droeve en blije uren, om tenslotte alles overwonnen te zien, en weggegvaagd in het kleine hoopje stof, dat een leven is.

Ook daarin ligt het romantische van het mensenlot!...

EINDE.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).